

Lystfiskeri • Norden

Januar / Februar 2020

Nr. 1277 • 132. Årgang

Kontingentopkrævning for 1. halvår af 2020

For at forenkle vores administration har bestyrelsen besluttet, at kontingentopkrævningen fra og med 2020 sker via bookingsystemet. Vi har forsøgt at få overført de eksisterende betalingsaftaler til det nye system, men det har desværre ikke været teknisk muligt.

Opkrævningen sker derfor ved at alle medlemmer sidst i januar modtager et indbetalingskort med sædvanligt forfald pr. 1. februar.

Alle medlemmer skal benytte indbetalingskortet.

På indbetalingskortet fremgår desuden alle oplysninger, så du igen kan tilmelde dig automatisk betaling.

Ønsker du ikke at tilmelde dig betalingservice, kan du logge ind i bookingsystemet og registrere dit betalings- eller kredittkort. Så vil du næste gang få trukket kontingentet automatisk på dit kort.

Hvis du ikke tilmelder dig betalingservice eller registrerer dit kort, vil du modtage et ind-

betalingskort ved næste kontingentopkrævning. Du gør derfor Lystfiskeriforeningen en stor tjeneste, hvis du allerede nu tilmelder dig automatisk betaling.

Hvis du af en eller anden grund ikke får betalt dit kontingent, sender vi dig en rykker. Betaler du stadig ikke, vil dit medlemskab blive lukket. Du kan derefter ikke længere booke både eller bruge Lystfiskeriforeningens faciliteter. Et nyt medlemskab kan oprettes via bookingsystemet, men du vil blive opkrævet nyt indskud og nøglegebyr.

Hvis du har spørgsmål, er du naturligvis velkommen til at henvende dig, hvilket kan gøres via mail: sekretariatet@lystfiskeriforeningen.dk

Bestyrelsen beklager den ulejlighed, som ændringen medfører, men til gengæld bliver administrationen af vores kontingentopkrævning meget lettere.

Se hjemmesiden for yderligere information.

Bestyrelsen

Ledige bådpladser og motortilladelser

Ønsker du en bådplads eller et benzinmotortegn, så er det nu du skal ansøge. Reglerne for erhvervelse fremgår af foreningens reglement. For bådpladser er dette beskrevet i § 31 og for motortilladelser i § 33.

Der er i øjeblikket følgende ledigt:

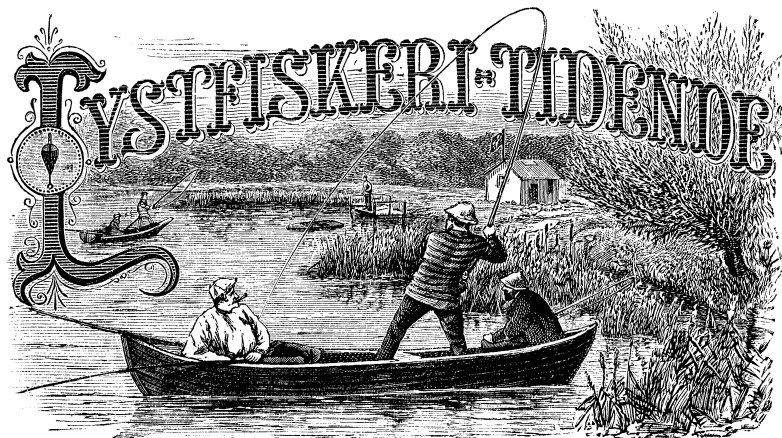
- 1 bådplads i Holte
- 2 bådpladser i Tyvekrogen/Sneglehuset
- 4 ledige benzinmotortegn

Interesserede skal henvende sig skriftligt til overinspektøren enten pr. brev eller på mail:

overinspektoer@lystfiskeriforeningen.dk

Ansøgningsfrist er d. 1. februar 2020.

Overinspektøren

*Medlemsblad for Lystfiskeriforeningen. Det 134. fiskeår.
Nr. 1277 • Januar / Februar 2020 • 132. Årgang*

Indhold

Kontingentopkrævning for 1. halvår af 2020 ..	18960	"Etteren" sælges	18964
Ledige bådpladser og motortilladelser	18960	Forsiden	18964
Velkommen til 2020	18961	Gyrstingetræf	18965
"Etteren" går på pension	18962	Årets forsidefoto 2019	18966
Båd bortgives	18963	Klubaften med foredrag og auktion	18967
Nye regler for anmeldelse af præmiefisk	18964	Big Game fiskeri i Skotland	18968

Velkommen til 2020

Ved et årsskifte er det kutyme at se fremad, men også skæve lidt bagud på det forgangne år. Er det forløbet som planlagt, og skal vi være ærlige? Så nej! Vi har haft nogle kedelige sager, vi gerne havde været foruden. Først båden i Rungsted, der sank hele to gange. En meget ærgerlig sag, som kostede rigtig meget tid. Endvidere har der også været enkelte tilfælde med medlemmer, der ikke har sat sig ind i vores reglement og dybest set har betragtet LF som værende bådudlejer. Det er vi ikke. LF er et fællesskab, vi skal værne om. Trods disse små "bump på vejen" synes vi, det går rigtig godt i LF.

Bestyrelsen har da også haft travlt med andre gøremål, og det fortsætter i 2020. I øjeblikket arbejdes der på højtryk med at få vores nye kontingentopkrævningsystem klar. Gør os den store tjeneste at medvirke til at få det gennemført på en god og positiv måde. Du skal blot bruge nogle få minutter på at betale og kode din nye betalingsaftale ind. Det bliver fremover en lettelse for alle parter. Vi arbejder også med en generel forenkling af hele administrationen, så den bliver billigere at håndtere. De midler, vi herved sparer, kan anvendes til fælles gavn for alle. Sidst på året fik vores hjemmeside et løft med et mere nutidigt udseende. Hjemmesiden er og bliver et vigtigt redskab, hvor alle oplysninger om foreningen findes samtidig med, at ændringer og meddelelser til medlemmerne distribueres via nyhedssiden.

Hold derfor øje med den.

I de kommende måneder gennemføres et stort og længe ønsket projekt. En ny bro ved Gyrstinge Sø. Broen har været på tegnebrættet meget længe, men en meget svingende vandstand har været årsagen til, at vi har ventet. Projektet koster over kr. 100.000, da der er nogle miljøhensyn, som skal overholdes. I den anledning har Nordeafonden bevilget LF kr. 30.000 til delvis finansiering af projektet, da der naturligvis er adgang for offentligheden. Udsigten til St. Bøgeskov fra en bro ved Kilden ved Gyrstinge Sø er noget, der skal opleves. Vi ansøgte også andre fonde om tilskud. Disse mente dog ikke, at almenheden havde større glæde af en bro på stedet. Der findes mange måder at anskue tingene på.

Kalenderen viser primo januar, og kun de mest hardcore medlemmer tørner ud på søerne eller napper en tur på Øresund, hvor vi, efter flere ønsker, holder stationen i Rungsted Havn åben. Ser vi fremad, så lurer foråret snart. To måneder går hurtigt, og inden vi ser os om, er vi atter i fuld gang rundt om på søerne. I ventetiden kan vi jo passende tjekke grejet, så det er toptunet, når kalenderen viser forår og majs "søde milde" lokker os ud på søen.

Godt nytår.

Per Ekstrøm

”Etteren” går på pension

Tekst og fotos: Tidendes Udsendte

Med udgangen af 2019 blev LF's sidste træbåd sendt på pension. At tidspunktet lige præcis rammer 50 året for indtoget af den første glasfiberbåd i foreningen er en tilfældighed. Men historien om den første glasfiberjolle, der for øvrigt var en Ejvind-jolle, er en helt anden historie.

Båd nr. 1 har altid været en båd, der skilte sig ud fra mængden. Altid lidt større og anderledes. Den seneste udgave af ”Etteren” har i næsten 30 år haft sin faste plads i på stationen i Holte, hvor den har været meget søgt og benyttet. Oprindeligt tilhørte båden vores medlem, Jørgen Hunæus, og havde en del år forinden sejlet på Esrum Sø, hvor Hunæus havde sit hjemmeland. På Esrum Sø sejlede båden under navnet Piraten II. Der havde selvfølgelig været en Piraten I, men da den var slidt ned, anskaffede Hunæus sig en ny båd, der kom til at hedde Piraten II. Navnet stammer fra det heden-gangne team af fiskere, som i 50'erne og 60'erne huse-rede på Esrum Sø med deres vartegn – Bowlerhatten. I huset på stationen i Sørup hænger en ramme med lidt information om de berømte Pirater.

Skal man vide mere om båd nr. 1 og træbåde i al-mindelighed, så er det helt naturligt man henvender

sig til foreningens ekspert ud i vedligeholdelse af træ-både – Poul Hansen, som har stået for vedligeholdelsen af ”Etteren” i alle årene. Poul kom ind i foreningen i 1966. Et tidspunkt hvor alle bådene var bygget af træ. Efter ganske få år tiltrådte Poul som inspektør i Holte, så det er ikke så få trædebåde Poul hvert forår, gen-nem generationer, har sat i vandet til sæsonstart. Inden havde han naturligvis først sørget for, at bådene var nymalede og tjæret, så de lå klar til de fiskehungrende medlemmer. Jeg mødtes med Poul en af de sidste dage i november, inden båd nr. 1 skulle på land for evigt i LF-regi. Jeg var nysgerrig og ville høre nærmere om ”Etteren”, træbåde og ikke mindst historierne.

Poul fortæller: Hvert år skulle bådene i vandet uan-set vejret. De skulle bare ligge klar til 1. maj. Dengang var der syv træbåde på stationen. En af bådene, ”Et-teren” var den gang en stor træbåd udstyret med en indenbords fransk Bernardmotor med snoretræk. Det var ren luksus at have adgang til sådan en båd. Proble-met var bare at alle, som benyttede båden, pillede ved motoren, så det mange gange var svært at få den startet.

Så var der resten af bådene. De skulle tjæres i bun-den og males hvert år. Var vejret dårligt, skete det først

i sidste øjeblik. Så det kunne godt være, der var nogle medlemmer, som fik grå maling på bagdelen den 1. maj. Det var selvfølgelig ikke optimalt at tjære og male både, hvor træet måske stadig var fugtigt. Det var bare vilkårene den gang, og har selvfølgelig reduceret levetiden på en del både.

Det var også noget mere besværligt, når man skulle gøre bådene klar. Overinspektøren, legenden Ejnar Jensen, var en militaristisk type af den gamle skole, hvor man næsten skulle stå ret, når han talte til en. Skulle man have maling og tjære, måtte man pænt bede om det. Og det man fik skulle række. Med de senere overinspektører har det gudskelov været anderledes gnidningsfrit, når man skulle have materialer.

Man lærer som bekendt af sine fejl, når man vil være effektiv. Et år tog jeg for eksempel alt bundtøjet ud af alle bådene og samlede en i bunke, da de skulle males. Problemet var bare, at intet af det havde samme mål, så det undlod jeg fremover. Det var et større puslespil med rigtig mange brikker, så det gjorde jeg aldrig igen.

Da den sidste "Etter" kom for cirka 30 år siden, var den flot lyslakeret. Jeg forsøgte at holde den, men lakken begyndte hurtigt at løsne sig. Måske fordi Hunæus ikke havde de fornødne kræfter til at vedligeholde den. Jeg kontaktede en farvehandler med forstand på træbåde. Han rådede mig til at brænde alt lakken af med en varmluft-blæser og give den alt den farveløse træbeskyttelse, den kunne "drikke". Derefter blev den

Foto: ca. 1980

malet med mørk træbeskyttelse for at værne mod sollyset. Det har fungeret lige siden, og der er rigtig mange medlemmer, som har haft mange gode ture og mindeværdige oplevelser i "Etteren". Udfordringerne med en træbåd er, at det kræver en stor ekstraordinær indsats, når den skal vedligeholdes. Jeg bliver ikke yngre og kan godt mærke, jeg ikke har de samme kræfter som tidligere, så det er godt er 2019 var sidste sæson.

Tidendes Udsendte må indrømme, at det altid er vemodigt, når man rammer en milepæl, og det må man sige dette er. Imidlertid skal man altid følge med udviklingen, og glasfiberbåde er den bedste løsning, og de er nemme at vedligeholde. Og blive gråmalet på bagdelen d. 1. maj, kan de fleste nok undvære.

Båd bortgives

20 fods lærk på eg jolle bortgives til et LF-medlem som kunne bruge den evt. i Furesøen. Båden er i god stand og kræver 2-3 dages vedligeholdelse

om året. Den står på land i Frederiksdal og kan afhentes efter aftale. Bådplads medfølger ikke. Kontakt Jan Raarup på mobil 26 56 75 70.

Sæt **X** i kalenderen til Lystfiskerforeningens generalforsamling

Torsdag d. 26. marts 2020

Finder sted på:

Lindegaarden, Peter Lunds Vej 8,
2800 Kongens Lyngby

Foreningens klenodie, foreningens sidste træbåd "Etteren" har nu udtjent sin værnepligt og sælges til højestbydende, som den henligger og forefindes på stationen i Holte. Båden sælges uden påhængsmotor.

Henvendelse til overinspektøren senest den 31. jan. 2020.

Lars Francker

Rigtig vinter som i gamle dage. Billedet er første kandidat til årets forsdebillede. Fotografen afløres i Januar/Februar nummeret 2021.

Nye regler for anmeldelse af præmiefisk

Bestyrelsen har besluttet af ændre reglerne for anmeldelse af præmiefisk. Indenfor de seneste 10 år er der sket en teknologisk udvikling, så stort set alle i dag er udstyret med en mobiltelefon med indbygget kamera, hvorfor det ikke er noget problem at tage fotos. Det er så nemt, at selv et 5-årigt barn er i stand til at skabe nogle virkelig gode billeder.

De fleste skal jo også, når de har fanget en fin fisk, helt naturligt lige nappé et foto med telefonen. De fotos, synes vi, skal deles med medlemmerne, så når der fremover anmeldes en præmiefisk, skal der samtidig følge et foto af fisken og helst også med den glade fanger. De fotos kan så publiceres på vores hjemmeside samt i Lystfiskeri-Tidende. LF handler om fisk, så det er jo helt naturligt.

Ved samme lejlighed er anmeldelsesfristen nedsat til 14 dage efter fangsten. Her spiller udviklingen også ind. Det er i dag så let at fremsende mails og fotos indenfor få sekunder, at der er ikke behov for en tilmeldingsfrist på en hel måned. For 100 år siden var tilmeldingsfristen også 14 dage, og den gang foregik forsendelsen med "fodpost" så dybest set, er vi blot trådt 100 år tilbage i tiden.

Ændringen sker med virkning fra 2020, så alle fisk fanget i 2020 følger de nye regler.

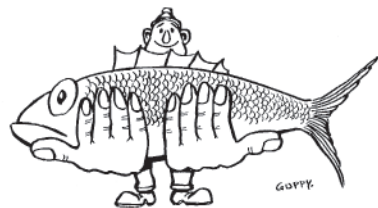
Med hensyn til fotos, så er redaktionen faldet over en notits i Sportsfiskeren fra december 1973. Her har man sakset et læserbrev i Angling Times. Det lyder:

Hr. Redaktør,

"De skal ikke tro, at nogen lader sig narre af de voksende antal billeder i Deres blad, hvor lystfiskere holder fangsten i armslængde hen mod fotografiapparatet for at give et falsk indtryk af størrelsen.

Naturligvis forudsat der ikke er tale om en helt ny lystfisker-race med småbitte knappenålshoveder og enorme hænder!"

Sandsynligvis indsendt af en misundelig læser, men dem er der gudskelov kun ganske få af. Vi glæder os i hvert fald til at dele en masse fotos af præmiefisk med medlemmerne. Både på vores hjemmeside og her i Lystfiskeri-Tidende.

Gyrstingetræf

I rigtig mange år har der været kryds i kalenderen den første weekend i november. Her har Kildehuset, Gyrstinge Sø og Haraldsted Sø været omdrejningspunkt i årets "Gyrstingetræf". Vi har alle fisket på Gyrstinge Sø i mindst 35 år, enkelte endda i over 50 år! Desværre er situationen dernede blevet så udfordrende at vi, af nød ikke lyst, besluttede at det i år var sidste gang vi mødtes til Gyrstingetræf. Hermed lidt billeder fra vores sidste tur.

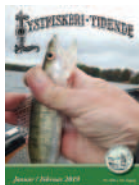
Den ene dag var Leo og jeg på Haraldsted Sø. Midt i en stor stime små aborrer hiver Leo pludselig denne "præmie" hork op af vandet, ingen af os har tidligere set en større hork! Min aborre var turens største og den største jeg nogensinde har fanger på Gyrstinge.

*Med venlig hilsen
Flemming Madsen*

Årets forsidefoto 2019

Syv fotografer var med i konkurrencen om at blive årets forsidefoto 2019. Dan Ekman bidrog med hele to forsidebilleder! Herunder ses de flotte forsider 2019:

Januar / Februar:

Denne lille glubske sandart var ikke meget større end den Lurette på 18 g den forsøgte at sluge.

Foto: Dan Ekman 21.10.2018

Marts:

Niels Buch Jørgensen har virkelig styr på de stribede, her et pragteksemplar på hele 2,00 kg.

Foto: Ulrik Hansen 07.12.2018

April / Maj:

Flemming Madsen med to helt fantastiske aborrer. Den største vejer 2,150 kg og den "mindste" vejer 2,050 kg.

Foto: Leo Hansen 18.02.2019

Juni:

Nogle gange er der for lidt vand og andre gange lige i overkanten. I dette tilfælde var der brug for waders hvis Tystrupbåden skulle i brug.

Foto: Jens Ryhl 22.03.2019

Juli / August:

Sikke en sørrred! Det er længe siden der er fanget sådan en basse i LF. Hele 5,34 kg. Stort tillykke til Sirius Becker-Larsen med den flotte fangst.

Foto: Valdemar Lysgaard 25.05.2019

September:

Hvad gemmer der sig i dammen?

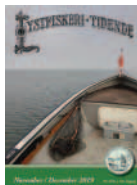
Foto: Per Ekstrøm 11.05.2019

Oktober:

Efteråret kommer i mange farver. En sen eftermiddagstur på Sjælsø resulterede i dette billede og fire pæne aborrer til stegepanden.

Foto: Thomas Darrell 15.11.2019

November / December:

Stille søgen efter de store aborrer på Furehavet.

Foto: Dan Ekman 31.08.2019

Kaj Nielsen, Signe Boes samt Tidendes grafiker Charlotte Falk-Sørensen udgjorde årets dommerkomite. Kun redaktøren vidste på forhånd hvem alle fotograferne var. Tre forsider, April / Maj, Juni og Juli / August, var med i opløbet men der var stor enighed om at forsiden på April / Maj nummeret var årets bedste.

Vinderen af årets forsidefoto 2019 blev derfor Leo Hansen med fotoet af Flemming Madsen og de to kæmpeabborrer. Et stort tillykke til Leo som i præmie fik en flaske "enebærdrik" som tak.

Årets forsidefoto 2019 Leo Hansen

Redaktionen siger tak til alle som indsendte fotos til Tidende i 2019 og vi ønsker alle et godt fiskeår 2020.

Klubaften med foredrag og auktion

Fotos: Tue Askaa

Der var et rigtig godt fremmøde til vores klubaften på Lindegaarden d. 24. oktober, hvor der både var foredrag og auktion på programmet. Jens Bursell lagde ud med at fortælle om sin nye bog "Geddefeber", og ikke mindst de erfaringer og tanker, han har gjort sig i forbindelse med arbejdet til bogen. Det var rigtig interessant, og de fleste måtte efterfølgende indrømme, at der var udført noget af et pionerarbejde, som kunne tage pusten fra de fleste. Mange købte også bogen, der på aftenen kunne købes til specialpris.

Efterfølgende var der auktion over grej, som har tilhørt vores tidligere formand Lars Ulrik Wandel. Der var 36 numre "under skeen". Ja! Der står "skeen". Vi havde glemt hammeren, men Steen Lyngsø reddede situationen og fandt i køkkenet en træslev af en størrelse, som med god vilje kunne agere auktionshammer. Det var nok ikke gået hos Bruun-Rasmussen. Ikke desto mindre lykkedes det auktionarius at få "øst" en del penge ned i foreningskassen på den måde. Størst kamp var der om en fin fluestang, der blev solgt for kr. 600, mens tre Furesøruller efter en lang sej budkrig gik for kr. 500. Desværre viste det sig, som forudset, at der ikke er det store salg i fiskestænger. Selv ældre velholdte

Atlantic-stænger blev solgt til en flad "halvtredser", så det er ikke der formuen ligger, hvis pensionsopsparingen er placeret i fiskegrej. Alt i alt en hyggelig aften.

Tidendes Udsendte

Big Game fiskeri i Skotland

Tekst og fotos: Steen Lyngsø

Lige siden jeg var knægt, har skaden altid stået som en drømmefisk for mig. Jeg har læst utallige beretninger om de fangster, som blev gjort i Kattegat for mange år siden. Dengang var den store rokke almindeligt forekommende i de danske farvande og der blev drevet kommercielt fiskeri og endog også lystfiskeri efter skaden. Det er dog efterhånden mange år siden bestanden blev kraftigt decimeret, og skaden er i dag en direkte truet art. I min tid har det aldrig været muligt at fiske efter og fange min drømmefisk.

Der er dog stadig et par steder i det britiske, hvor der er livskraftige bestande af skader. I det skotske er der en fin bestand i nogle af de dybe fjorde i vestlandet og det samme gælder i nogle områder ved Irland.

Det var netop i det skotske, nærmere bestemt i fjordene ved Oban, at jeg i september endelig fik mulighed for at komme i nærkontakt med min drømmefisk. Så da min gode fiskekammerat Henrik Klentz spurgte om jeg var interesseret i at komme med over og fiske rokker, var jeg ikke mange sekunder om at sige ja.

Da det endelig blev september, var der blevet brugt mange timer på at studere film på YouTube, læse diverse artikler og se vejrudsigter, så jeg var helt klar.

Vi ankom til Oban lørdag eftermiddag og installerede os i den lejlighed vi havde lejet. Vi skulle først fiske mandag, så vi havde søndagen til at lege turister i den hyggelige by. Her vandrede vi rundt i det flotteste septembervejr og så på byen. Vi endte selvfølgelig med at sidde et par timer på en pub og drikke mørkt øl og den lokale whisky skulle selvfølgelig også smages. Nu var vi rigtig kommet til Skotland.

Så blev det mandag og fiskeriet skulle begynde. Vi stod tidligt op og lavede ægte britisk morgenmad med bacon, baked beans, blodpølse og hele molevitten, så vi var helt klar da vi gik ned til båden.

Vi havde fem hele fiskedage foran os, og vi skulle ud med Ronnie Campell og hans båd "Laura Dawn 2"

Når der skal fiskes skader, kan man ikke være i bedre hænder. Ronnie er en levende legende i britisk havfiskeri og han har fisket i området i 30 år, og han kender det ud og ind under alle forhold.

Dobbelt fight

Vel ombord og efter den indledende snak, fik vi den gode nyhed at vi ville have båden for os selv de første tre dage, så vores chancer for at komme i nærkontakt med en skade, kunne ikke blive meget bedre.

Vi lagde fra kaj og sejlede ud mod fiskepladserne. Det er et utroligt flot område, og man sejler gennem smalle sunde med øer og skær for at komme ud til de produktive pladser. På vej ud skulle vi fange agn, så vi stoppede ved en ø for at fange makreller. Vi prøvede både dybt og lavt, men det var ikke nemt. Det lykkedes dog at fange lidt makreller og nogle småsej og så blev kursen sat mod skadepladsen.

Det var et område med blød bund. Ronnie skulle lige se strøm og vind an, og herefter blev ankeret lagt ud på hele 171 meter vand.

Da ankerlinen var strammet op og båden lå på plads i strømmen kunne fiskeriet begynde. Taklet er rimeligt simpelt, det består af en bom på 30-40 cm med et lod på ca. 1 kilo og et forfang på 50-60 cm med

en enkeltkrog i størrelse 10/0. Grunden til at forfanget ikke er længere, er for at undgå kludder når taklet sænkes til bunden, og skaden er nok ligeglads.

Agnen varieres lidt, men ofte består den af en hel makrel eller sej, hvor der er trukket en blæksprutte over. Blæksprutterne, som fanges i tejner af de lokale hummerfiskere, bruges fordi de er rimeligt holdbare på krogen. Der kan nemlig ofte være problemer med små hajer på pladserne, og de er ganske dygtige agntyve.

Nu kunne vi så frirer vores takler mod bunden 171 meter nede og da bunden var nået, blev linen strammet op og stangen placeret i en holder. Da vi var alene på båden, kunne vi fiske med to stænger hver.

Nu var det bare med at holde øje med stængerne og væbne os med tålmodighed. Det var dog svært at se på stængerne hvad der skete omkring taklerne i dybet, idet der stod en god vind ind gennem fjorden og strømmen, som var ganske kraftig, løb ud af fjorden. Dette gav nogle lede bølger, så vi hoppede noget rundt i søen med "Laura Dawn".

Havålen på 18 kilo

Så er der serveret

Efter en lille times fiskeri var der dog noget ”pilleri” ved en af Henriks stænger. Han tog stangen og strammede op og den var god nok, der var tværstop i den anden ende. Henrik asede og masede med fisken og efter en sveddræppende fight, kom fisken til overfladen. Det var en skade på 5 – 7 kilo og altså fisken som vi var kommet efter, men efter fightsens forløb, havde vi forestillet os en noget større fisk.

Netop som Henriks fisk kom ombord, fik jeg også en fisk på. Min fisk var et fint eksemplar på 15 kilo, men den havde også budt på en urimelig hård fight. Vi kiggede noget på hinanden og var helt enige: ”Hvad i hulen skulle vi gøre”, hvis vi fik en af de store på!

Ronnie havde betragtet os og stod med et lille smil på læben. Vi fik nu en introduktion i kunsten at fighte skader. Når fisken var blevet kroget, skulle man blot stå med fuldt pres på 50 lbs. stangen og så vente på at fisken slap bunden. Dette kunne godt tage adskillige minutter, men det var det altafgørende, at holde et konstant pres. Når fisken så fik hovedet opad, så skulle den pumpes op i et jævnt pres, denne måtte ikke få lov til at få hovedet nedad igen, for så gik den direkte tilbage til bunden og så var det forfra.

Nu var vi klar til at tage kampen op med de store, så de kunne bare komme an.

Strømmen var nu begyndt at slække, men på grund af den friske vind lå vi ikke helt som vi skulle, idet strøm og vind stadig gik mod hinanden. Forholdene var dog lidt bedre og nu fik jeg et tydeligt hug. Jeg tog stangen og strammede helt op og der var fast fisk. Jeg havde taget et skulderharnisk på, så jeg kobled karabinhagerne til hjulet og lagde maksimalt pres på fisken, men intet skete, den stod bare fast.

Jeg stod nok sådan i 10 minutter uden at jeg kunne lette fisken det mindste fra bunden, og begyndte faktisk at tænke på, hvordan dette dog skulle ende. Endelig gav det store pres på fisken bonus, og jeg kunne langsomt begynde at pumpe fisken mod overfladen. Efter en lang fight kom fisken langsomt til overfladen og hvilken fisk! Ronnie gaffede fisken med 2 gaffkroge i forkanten af den en vinge og trak den ombord, gennem åbningen i hækken. En kæmpe fisk lige der på dørken. Drømmen var allerede gået i opfyldelse på den første fiskedag. Fisken blev målt med bredde og længde, og derefter blev vægten vurderet ud fra en tabel, som er udarbejdet gennem mange års fangster. Ronnie kom ud af styrehuset og kunne fortælle at vægten sagde 76

Min største på 87 kilo

Fisken bliver scannet for mærkning

kilo. Vi tog en stribe billeder og så blev fisken genudsat og den søgte straks mod bunden langt nede. Jeg sad tilbage med det bredeste smil man kan tænke sig og nød den imponerende udsigt, og var bare super glad for fisken og hele oplevelsen.

Da fiskeriet på førstedagen var slut, havde vi landet hele fem skader, Henrik havde også fået en rigtig flot fisk på 50 kilo, så vores forventninger var allerede blevet mere end indfriet. På vejen hjem til lejligheden måtte vi da også lige forbi købmanden og købe en flaske whisky fra det lokale destilleri, så vi kunne fejre dagens begivenheder med en kop kaffe og en whisky eller to.

Efter en god nats søvn var vi klar til den anden fiskedag. Vi startede igen med at fiske makreller, men heller ikke denne dag var det nemt. Vi fik dog skrabet lidt agnfisk sammen og så blev kursen sat ud mod Ronnies hot spot fra dagen før. Vejret artede sig fra sin bedste side denne dag, så det var med store forhåbninger, at vi igen lagde ankeret ud på 170 meter vand. Taklerne blev lagt ud og så var det bare at vente. Der skete ikke det store i starten, men efterhånden som strømmen slækkede af, kom der gang i fiskeriet.

Det startede med at Henrik krogede en rigtig god fisk, som efter en lang og tung fight viste sig i over-

fladen. Fisken kom hurtigt ombord og vægten var 65 kilo. Hvilken start på dagens fiskeri!

Kort efter havde jeg fast fisk og igen var det en storfisk, som stod tungt ved bunden. Mens jeg stod og holdt pres på fisken, gik en af Henriks stænger og så havde han også fisk på.

Henriks fisk opførte sig noget anderledes en rokkerne, så der var ingen tvivl om at det var noget andet som havde taget agnen. Min fisk havde endelig sluppet bunden og mens jeg med stort besvær fik den nærmere båden, havde Henrik fået fisken til overfladen. Her viste det sig at være en rigtig flot gråhaj, som Ronnie håndlandede med et snuptag og så var den indenbords. Mens jeg stadig kæmpede med den tunge fisk, fik de taget billeder af hajen og genudsat den. Nu kom min fisk til overfladen, og hvilket syn det var, da den kom op gennem vandet. Vel indenbords blev fisken målt og den havde en vægt på hele 80 kilo.

Dagen var startet med et brag og det blev bare ved. Da vi hev ankeret op om eftermiddagen, havde vi landet otte skader og en flot gråhaj. Hele fem af skaderne var over 50 kilo, så det havde været endnu en fantastisk dag på vandet i det skotske.

Henriks gråhaj

Det skal her nævnes at skaderne er fredet for kommercielt fiskeri. De må gerne fanges på stang, men alle fisk skal genudsættes. De indgår i et forskningsprojekt, hvor man holder øje med bestandens størrelse og væksten på fiskene. Alle fisk bliver mærket med en chip, så man ved genfangst kan scanne fisken med en håndscanner og aflæse om fisken har været fanget før. Ud fra disse resultater kan det tydeligt ses, at det er meget vigtigt at passe på bestanden. Otte ud af ti større fisk har været fanget før, så man kan hurtigt regne ud, hvad der ville ske hvis alle fisk blev taget på land!

Alle fangede fisk bliver målt i bredden og længden og fotograferet. Alle data bliver herefter overleveret til statens marinebiologer, som behandler disse data, og det er noget som bliver taget meget seriøst af myndighederne. Det har faktisk vist sig at bestanden gennem de seneste år er vokset i størrelse, så det har virket at frede fiskene for kommercielt fiskeri i området.

Om onsdagen blæste det igen godt, så vi kunne ikke komme ud til Ronnies hot spot fra de første dage.

Han har heldigvis masser af pladser, så vi sejlede over og lå i læ af øen Mull. Her var der en meget speciel plads, hvor strømmen kom fra to forskellige retninger og samledes over 145 meter vand! Der blev ankre op og vi startede fiskeriet. Det var dog ikke helt nemt, idet der var mange dogfish (en lille hajart) på pladsen, som meget effektivt stjal vores krogagn. Vi måtte derfor konstant tjekke og skifte agn, hvilket er rimeligt hårdt, når der fiskes med et 1 kilos lod på 145 meter vand!

De første timer var der ingen kontakt med større fisk, men så fik jeg endelig et hug. Fisken opførte sig noget anderledes og ved overfladen opdagede vi hvorfor. Det viste sig nemlig at være en rigtig flot havål på

18 kilo. Efter et hurtigt foto fik den friheden igen.

De sidste par timer kom der mere gang i fiskeriet, og fik vi kontakt med de store rokker.

Henrik landede to fisk på henholdsvis 70 og 77 kilo, mens jeg fik en kæmpe på hele 87 kilo.

En imponerende snitvægt som fiskene havde på denne plads.

Torsdag og fredag havde vi selskab ombord af nogle herlige skotter. Vejret var blevet rigtig godt igen og fiskeriet gik også udmærket. Om torsdagen havde vi Niel med, som normalt fiskede med flue efter laks i floderne. Han havde for nogle år siden foræret Ronnie en gammel ABU 50 lbs. glasstang, som hans far havde købt, men aldrig havde fået fisket med. Ronnie havde til denne dag fundet stangen frem og monteret den med et gammelt Penn hjul. Niel blev noget overrasket da han kom ombord, men ville selvfølgelig sætte stor pris på, hvis det kunne lykkes at fange en skade på hans fars gamle stang.

Vi havde ikke fisket længe inden der var fast fisk, og det var endda på den gamle stang. Niel strammede op og fisken stod tungt, inden han langsomt begyndte at få den op fra bunden. Pludselig røg krogholdet, noget som ellers sjældent sker, og stemningen ombord gik lige et nøk ned i øjeblikket. Så tæt på at det lykkedes og så alligevel så langt fra!

Fiskeriet fortsatte og det lykkedes alle at lande en skade, og sidst på dagen fik Niel endnu et tilbud på den gamle stang. Denne gang lykkedes det og han fik en rigtig flot fisk på ca. 65 kilo ombord. Nu var lykken fuldendt.

Henrik og jeg fik også fine fisk både torsdag og fredag, men vi havde til fulde fået indfriet vores vildeste drømme om dette fiskeri, så vi nød bare at være på vandet og det gode selskab i de sidste par dage.

Fredag eftermiddag var det blevet tid til at sige farvel til Ronnie for denne gang. Vi havde haft en fantastisk uge i Oban, hvor vi havde oplevet et fantastisk fiskeri og en rigtig hyggelig by, men også det at fiske med Ronnie var en kæmpe oplevelse. Der er ingen som kommer i nærheden af ham, når det gælder fiskeriet efter de imponerende rokker, og at opleve en person der efter så mange år i branchen, stadig udviser et så stort engagement og indlevelse, det er bare stort.

At han så også er en ganske hyggelig fyr, det gør jo bare det hele fuldendt.

Det kan på det kraftigste anbefales at tage en tur til det vestlige Skotland og opleve det nærmeste som vi kan komme på Big Game fiskeri på vores breddegrader.

Oban by night

TRÆT AF AT SLÆBE PÅ TONSTUNGE BATTERIER?

**Så skulle du overveje et
Rebelcell Lithium-Ion batteri**

Et 12V 50Ah Rebelcell batteri svarer til et
12V 105Ah blybatteri.

Vægt: 5 kg.

Opladningstid: Under 6 timer.

Fås også i 11Ah, 25Ah og 100Ah.

Frederikssundsvej 50 - 2400 Kbh. NV - Tlf. 3888 4648

Store Torvegade 96 - 3700 Rønne - Tlf. 5691 0370

info@fiskegrej.dk • www.fiskegrej.dk

 Følg os på facebook.dk/sportdres

Facebook

Lystfiskeriforeningen anno 1886

HUSK at melde jer ind i vores Facebookgruppe, så I ikke går glip af aktiviteter,
konkurrencer mm. i foreningen.

Seniorgruppen:

Ole Hjardemaal,

Farum Hovedgade 43 B,

3520 Farum.

Telf.: 4043 4395

Læs om seniorerne på www.lystfiskeriforeningen.dk

LYSTFISKERIFORENINGEN

Stiftet i 1886

Formand:

Anders Vernersen
Kighusvænget 4, 3400 Hillerød
Tlf. 40 73 01 57
formand@lystfiskeriforeningen.dk

Anmeldelse af præmiefisk:

Per B. Larsen
Møllebakken 2, 3230 Græsted
Tlf. 21 93 17 84
medaljefisk@lystfiskeriforeningen.dk

Næstformand:

Bo Guldager
Jyllingeparken 80, 4040 Jyllinge
Tlf. 51 18 65 45
naestformand@lystfiskeriforeningen.dk

Ungdomsudvalg:

Kristoffer Dalhoff
Tlf. 40 81 35 71
ungdom@lystfiskeriforeningen.dk

Kasserer:

Ole Clemens Petersen
Dampfærgevej 24 B, 4. th.
2100 København Ø
Tlf. 25 75 32 33
kasserer@lystfiskeriforeningen.dk

Bådprotokol:

Hvidovre Sport
Mandag til fredag 9 - 17
Lørdag 9 - 14
Tlf. 36 75 13 15

Hjemmeside og web-booking:

www.lystfiskeriforeningen.dk

Sekretær og nyhedswebmaster:

Per Ekstrøm
Højgårdstøften 328, 2630 Tåstrup
Tlf. 30 60 41 48
hjemmeside@lystfiskeriforeningen.dk

Kommunikationsudvalg:

lf-tidende@lystfiskeriforeningen.dk

Ændring af medlemsoplysninger:

sekretariatet@lystfiskeriforeningen.dk

Overinspektør:

Lars Francker
L. F. Cortzens Vej 26, 2830 Virum
Tlf. 24 97 40 20
overinspektoer@lystfiskeriforeningen.dk

Bogholderiet v. JES Revision:

Lystfiskeriforeningen
Blokken 90, 3460 Birkerød

Redaktør:

Signe Boes
Åsen 10, 2880 Bagsværd
Tlf. 21 82 33 44
lf-tidende@lystfiskeriforeningen.dk

Grafisk tilrettelæggelse:

Falk og musen
Tlf. 24 45 37 27

Trykkeri:

PE offset

Båd- og miljøudvalg:

Steen Lyngsø
Tlf. 22 54 81 85
miljoe@lystfiskeriforeningen.dk

Lystfiskeri-Tidende
udgives af
Lystfiskeriforeningen.

Redaktion: Bestyrelsen • ISSN 0904-5414

Returadresse: Lystfiskeriforeningen
Blokken 90, 3460 Birkerød